

120

LET

Sboru
dobrovolných
hasičů

RADOTÍN

Slovo historika

Organizace ochrany majetků a životů před ohněm je v Čechách již staršího data, než nasvědčují oslavy založení sborů dobrovolných hasičů. Již v roce 1278 se zmiňuje zákoník o trestech za žhářství. Avšak protipožární řád známe až z pera Berky z Dubé z roku 1546.

Na celostátní úrovni je snaha o boj proti požárům korunována zákonem až za vlády osvíceného panovníka císaře Josefa II., který vydal nařízení, jež se vedle hašení požárů zabývalo i prevencí omezující stavbu dřevěných domů a nařizující pravidelnou kontrolu ohnišť uvnitř stavení. Vůdčí úlohu v prevenci i hašení měl v příslušné obci kominík. Kde nebyl kominík jeho roli zastával kovář, který byl domovem ve většině vesnic.

První placený hasičský sbor byl zřízen v Paříži počátkem 19. století, a některá velká města brzy následovala tohoto příkladu. Ojedinele byly zakládány sbory dobrovolných hasičů již před r. 1850.

V království Českém založila Praha roku 1853 první placený sbor v Čechách. První sbor dobrovolných hasičů založil rytmistr ve výslužbě Ferdinand Leitenberger roku 1854 v Zákupcích, druhý byl založen až roku 1861 v Liberci. Oba spolky však byly německé. Tři roky na to, vznikl roku 1864, přičiněním Karla Krohna, první český sbor dobrovolných hasičů ve Velvarech, potom následovaly r. 1865 Roudnice, 1867 Nepomuk a Kolín, 1868 Kutná Hora, Plaňany a Tábor. V roce 1870 bylo již 16 českých sborů dobrovolných hasičů, r. 1874 již 107, r. 1877 již 152 se 7 793 činnými členy mimo tří placených sborů se 134 aktivními členy.

Zákon ze dne 25. 5. 1876 č. 45. zem. zák. pravil, že „v každé osadě, kde jest aspoň 50 stavení obytných, má starosta pečovati o to, aby tam zřízen byl dobrovolný sbor hasičský...“ Vedle obecní pokladny se na financování hasičských sborů ze zákona podílely pojišťovny, které musely v prospěch hasičstva odvádět 2% z hrubého pojistného.

Podobně jako v jiných spolkových činnostech, největší rozvoj byl zaznamenán po roce 1891, kdy v Praze probíhala Zemská jubilejní výstava, jež mimo jiné prezentovala i úspěchy českého hasičstva. V témže roce byla založena zastřešující organizace Česká zemská hasičská jednota v Praze (Hasičský dům), která začala vydávat čtrnáctideník Hasičské rozhledy s přílohou „Samaritán“ a věstník pro hasičskou mládež „Jiskérky“.

Podle statistiky bylo v Čechách v roce 1891 2 780 hasičských sborů (spolků), takže téměř v každé druhé místní a v každé třetí katastrální obci existoval dobrovolný hasičský sbor.

Po vzniku Československa se Česká zemská hasičská jednota transformovala ve Svaz čl. dobrovolného hasičstva roku 1919. Jak uváděly dobové směrnice „Účelem jeho je povznesení hasičstva po stránce správní, záchranné, samaritské, společenské i národní“. Činnými členy Svazu byly zemské jednoty. Ve Svazu bylo sdruženo 5 zemských jednot s 297 župami, 9 814 sbory a 291 281 činnými členy. Při sborech existovalo 1 160 ženských odborů se 7 770 členy a 171 mládežnických družin s 1 653 členy.

Svazy Dobrovolných hasičů byly často jediným spolkem na českých vesnicích, který vedle činnosti, pro kterou byl založen, povznášel tehdejší společnost i po stránce kulturní a společenské. České hasičstvo přežilo všechny režimy a dodnes je často jediným a nejstarším občanským spolkem v českých obcích. Je příkladem fungující občanské pospolitosti, zvláště tam, kde je dobrý vztah mezi radnicí s Dobrovolným hasičským sborem, tak, jak je tomu i v Radotíně.

PhDr. Tomáš Grulich

Hasičské desatero

1. Nehledej v dobrovolném sboru hasičském ni zisku, ni slávy, nýbrž jen povinnosti bratrské pomoci v neštěstí.
2. Jsi-li hasičským dobrovolníkem, buď jím celou duší a celým tělem, nemáš-li dobré vůle, nejsi dobrovolníkem a jsi dobré věci na obtíž.
3. Buď obětavý a statečný, ale jednej vždy s rozvahou, zbytečně nevydávej se v nebezpečí a dbej v činnosti hasičské svého zdraví.
4. Jsi-li činovníkem, nevypínej se nad jiné, ale pamatuj, že ti, kteří Tě zvolili, očekávají od Tebe činnosti zvýšenou a všechny přednosti těla i duše.
5. Bratry své považuj za rodné, jsi-li vzdělanější, nepohrdej jimi, ale hleď se jich povznést.
6. Pamatuj, že na hasičském dobrovolníku se žádá povaha přímá, šlechetná a vlastenecká, v pospolitém jednání počestná a vlídná.
7. Užitečnost hasičského zřízení dokazuje se lépe skutky než slovy, ale zájmy hasičské dlužno vždy a všude slušným způsobem hájit.
8. Nevyvolávej ve spolku různic, sporů a pohoršení, ale přičiň se kvůli dobré věci, abys všeliké neshody přátelským způsobem zamezil nebo usmířil.
9. Máš-li na sobě čestný stejnokroj hasičského dobrovolníka, pamatuj, že nevhodným způsobem a chováním nezpůsobíš hanbu jen sobě, ale zařízení, jehož odznak nosíš.
10. Jsi-li členem hasičské dobrovolnosti, pak se tímto desaterem řiď a budeš dobrým hasičským dobrovolníkem.

Historie

Stručný záznam z ustavující valné hromady dne 28.2.1886 říká:

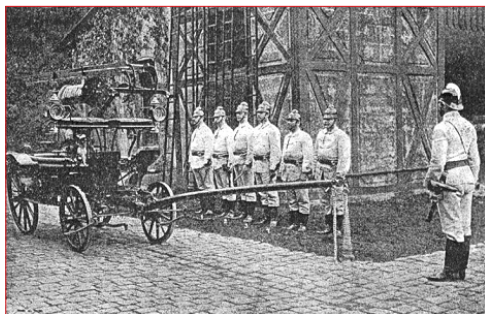
Sbor Dobrovolných hasičů v Radotíně založen v roce 1886 na popud obecního zastupitelstva. Příslušná žádost o povolení ustavení se sboru podána Českému okresnímu hejtmanství na Smíchově dne 23. února téhož roku.

Ustavující valná hromada svolána na den 28.2., na níž přítomno bylo 58 členů, z nichž 19 přihlásilo se za činné. Přečteny stanovy vydané Zemskou hasičskou jednotou pro sbory hasičské v království českém, jakož i sestavený řád domácí a tyto pak schváleny.

Přítomno bylo k volbám, které provedeny lístky a zvoleni funkcionáři:

- starostou sboru pan Antonín Říha, rolník
- velitelem sboru pan Václav Drahot
- jednatelem sboru pan Josef Regemerel, mlynář
- pokladníkem sboru pan František Ejem, rolník
- zbrojmistrem sboru pan Jan Jelínek, mistr tesařský
- revizory účtů pan Václav Šmíd, řídící učitel a pan František Fleischmann, přednosta železniční stanice.

Náměstek velitele (co cvičitel) nevolen s tím podotknutím, až budou členové cvičení znali. Pořádán ples, který vynesl čistý výtěžek 116 zlatých a dán do vínku založenému sboru, starostou obce.

Nástup členů sboru. Foto pořízeno na přelomu 90. let 19. století

Pro výcvik sboru požádán přítel Ferdinand Kuklich, velitel sboru na Smíchově, který se vší obětavostí se výcviku založeného sboru ujal tak, že tento po krátké době čelil mnoha požárům a povinnosti na se vzaté plně se zhostil. Po tomto zvolen cvičitelem a náměstkem velitele přítel Josef Malý, mlynář.

Ihned po založení se sbor zúčastnil prvního požáru, a to na Baních. Tři roky po založení věnovalo obecní zastupitelstvo na vyzbrojení a potřeby sboru 367 zlatých. Původně se sbor přihlásil do župy Praha. Později při založení župy Kazín přešel do svazku této župy.

Kronika dále říká, že 10.4.1894 vyhořely tři domky č.p. 16, 17, 18 v Bambousku, které kryty došky shořely až do základů. Oheň byl přenesen z jednoho domku na druhý, takže pohotovost místního, i sboru okolních při všem úsilí ukázala se marnou a postiženým občanům zachráněny s velkou odvahou pouze nejnútnejší osobní svršky. V témže roce dostává sbor nově postavenou zbrojnici a o dva roky později též nově postavené ležiště o dvou patrech.

V roce 1900 projevil příkladnou obětavost při likvidaci požáru domku občana Míky v Lipanech náš člen Josef Michálek, který byl při požáru zraněn. Zranění bohužel na něm zanechalo trvalé následky. O tři roky později, v roce 1903, udeřil blesk do stodoly velkostatku v Lahovicích. Radotínský sbor měl při jízdě k požáru nehodu.

Členové sboru s novou stříkačkou před továrnou Vindyš v roce 1913

Vylomilo se kolo stříkačky a přitom byl zraněn Jan Pechar. Zraněný byl ošetřen MU-Dr. Vodenkou a zbytek mužstva zasáhl zapůjčenou stříkačkou z velkostatku Peluň. Sbor se v té době zúčastňuje župních cvičení, srazů i dalších akcí, které pořádají různé společenské organizace, zejména TJ Sokol.

V roce 1911 prožívá sbor krizi, která však byla v roce 1912 překonána. Do sboru se přihlásili mladí lidé a za podpory místních firem zejména „Janky, Ferovie a Cementárny“ byla činnost sboru obnovena.

Přichází rok 1914. Z řad členů sboru odchází první cvičitel a první čestný velitel Ferdinand Kuklich, jehož bystu chováme v našich historických památkách

a vzpomínáme na něj jako na zasloužilého propagátora hasičstva. Válečné události zanechávají své následky i na činnosti sboru. Mladí členové odcházejí do vojenské služby a z války se nevrací Josef Mašek a nezvěstní jsou František Slepíčka a Václav Kryštůfek.

Za 1. republiky patřilo hasičstvo mezi organizace celonárodní. V Radotíně základem činného členstva zůstávají dělníci, rolníci a někteří řemeslníci.

V roce 1920 je ustaven samostatný samaritánský odbor. O dva roky později, v roce 1922, dochází ke skutečně významné události, kdy jako první na okrese byla zakoupena motorová stříkačka, která byla slavnostně vyzkoušena starostou obce panem Ferdinandem Svobodou a předána sboru.

Přečtěme si doslova, co je zapsáno o této události: „Útočeno požárním útokem, burcovaným sirénou cementárny za účasti stříkaček okolních sborů na č.p. 7, stodolu p. Nováka a č.p. 149 Výšinka, majitel pan Wachet, při největším vypnutí motoru, kdy největší výtlak činil 460 litrů vody v minutě, což přítomným občanstvem živě komentováno a stroj vyzkoušen též na čerpání ruční.“ Připomínáme, že tato stříkačka byla

Vedení radotínského sboru z počátku čtyřicátých let minulého století

základem automobilu „Krasina“, který hasiči používali, jak uslyšíte dále, až do roku 1945. O rok později, v roce 1923, shodou okolností si tato stříkačka odbývala svůj křest opět na Baních při zdolávání požáru domku občana Janečka.

Velký požár vypukl v obci v roce 1924, kdy hořela dvoumlatová stodola Václava Drchoty – prvního velitele sboru. Požárem byla zničena celá žňová úroda. Tehdy měl sbor a hlídky pohotovost po celý týden, neboť uskladněná pšenice ve velké vrstvě denně vybuchovala v plamen a ohrožovala i další objekty.

O pět let později v roce 1929 je velký požár v továrně Vindyš, který sbor úspěšně likvidoval. Za své přišla pouze slévárna kovů. Bohužel se při požáru nadýchal jedovatých plynů mladý člen Josef Falsgráb, který na následky otravy umírá.

Významným rokem je rok 1933, kdy byl od československých pošt zakoupen automobilový podvozek, na který snahou všech členů byla namontována stříkačka. Modernizací byly odstraněny potíže s koňskou přípřeží. Kronikář uvádí, že největší snahu a zásluhy si získali na této dobré věci Karel Minařík, František Krofta, Alois Oktávec, Josef Sojka a další.

V roce 1933 koňskou přípřež střídá koňská síla pod kapotou hasičského vozu

V následujících letech již v kronice nacházíme známá jména členů, kteří ještě v 60. letech aktivně pracovali v požární ochraně, ať již je to Vítězslav Pechar, Karel Čumrda, Karel Krásný, Antonín Karmazín, Josef Pokorný či další.

V roce 1932 je na Lahovské ustavena v síle deseti mužů takzvaná druhá četa. Sbor se v té době zabývá i otázkami civilní protiletecké obrany a prožívá reorganizaci hasičstva na principech, které prosazují zástupci ministerstev národní obrany, tj., aby hasičstvo plnilo i úkoly branné organizace.

A tím se dostáváme do období počátku 2. světové války. Zde jen krátké odchylení, úzce však související se SDH. Ke konci 1. republiky je v naší obci založen „Junácký oddíl“, vedený postupně řadou mladých mužů, naposledy Karlem Minaříkem a Václavem Rysem. Když v roce 1940 němečtí okupanti rozpouštějí junácké oddíly, poskytuje jim hasičský sbor rok na to svá ochranná křídla. Václav Rys se stává vedoucím hasičského dorostu. Poslechněme si, co o poslání dorostu do dorostové kroniky zapsal kronikář:

Chci vyprávět o mládí. O radosti, o snech a o nadějích. Chci vyprávět o tom nejkrás-

nějším, co na světě může být, o snaze a vůli pomáhat bližnímu svému. Chci vyprávět o skupině chlapců od 14 do 18 let, kteří se shromáždili kolem jednoho člověka, který měl dobrou vůli je něčemu naučit a předávat jim své životní zkušenosti. Shromáždili se, aby mezi sebou vypěstovali krásný květ života: KAMARÁDSTVÍ. Chci vyprávět o dorostencích Hasičského dorostu Radotín.“

Skupinové foto členů sboru z roku 1944

Václav Rys vychovával opravdu s největší a nevšední péčí a svědomitostí několik desítek českých chlapců v době okupace a mohl být právem hrdý na to, že jeho svěřenci se v dalším životě neztratili a vrátili SDH to, co získali také v řadách hasičského dorostu. Myslíme, že pamětníci, kteří ještě žijí, musí s tvrzením souhlasit.

Sbor se připravuje na konec okupace a spojení s revolučním národním výborem udržuje také prostřednictvím Františka Krofty. Také praveni, a proto, když sbor i hasičský dorost jednotkou, která se ho výboru a vojenské- Josef Kaftan - člen 8.5.1945 při obraně Razabudovaná na objektu Nýřanské a Tachovské, O jednatelskou agendu rá Václav Studecký, ktedo zápisů všechny tyto je Jaroslav Brázda, výzbrojny PO opatřuje v roce 1945 sboru novou stříkačku AS 16 Klöckner, která je

nictvím svého velitele mladí chlapci jsou připrání 5. květen 1945, je první organizovanou dává do služby národního velitelství Radotín. hasičského sboru umírá dotína a pamětní deska, „EZ“ na křižovatce ulic o tom vydává svědectví. se v této době pečlivě starý také podrobně zapsal události. Starosta sboru který jako zaměstnanec

doposud součástí výzbroje a byla chloubou radotínského sboru do doby, než dostal v roce 1960 automobilovou cisternu RTHP.

Přichází rok 1946, kdy sbor oslavuje 60 let existence a zároveň si dává perspektivu pro vybudování vlastní požární zbrojnice, jelikož dosavadní skladiště u přivozu, kde je dnes prádelna, nevyhovovalo. Pan Drahota dává k dispozici stodolu v dnešním objektu zbrojnice – náměstí Osvoboditelů 5, a tak se v roce 1947 začíná s výstavbou první garáže. Je to místnost, kde je dnes vstup do objektu zbrojnice a sociální zařízení. Následuje téměř dvacet let dobrovolné brigádnické práce.

Výsledkem je jak známo:

- lezací věž
- dnešních pět garáží
- kulturní místnost, kde je dnes služební místnost VTÚ
- dvě bytové jednotky
- úprava dvora a výjezdových cest

Připomeňme zásluhy některých členů na výstavbě tohoto objektu. Budování lezací věže v letech 1948 – 50 řídil Karel Minařík. Na práci se podíleli především mladí členové. Na garážích s pořadovým číslem 2. a 3. má velké zásluhy Toník Karmazín, Víťa Pechar, Karel Čumrda a Karel Krásný. Nelze zapomenout ani na Zdeňka Vančuru a Jirku Slavička.

Dlouholetí členové Václav Rys a Zdeňek Veselý

Následují bytovky (Karmazín, Vondráček starší) a pak 4. a 5. garáž. Kulturní místnost byla opravdovou chloubou Tondy Karmazína, Vítí Pechara a Karla Čumrdu.

V polovině šedesátých let je objekt zbrojnice v podstatě dobudován a jednotka v roce 1966 slaví své 80. výročí v plné akceschopnosti a poměrně velké aktivitě. Z této doby je třeba připomenout zejména :

- dvoudenní okresní soutěž požárních družstev ve Slavičím údolí
- čtyřdenní oslavy 80. výročí v měsíci září, které vyvrcholily převzetím českého praporu ÚV ČSPO a společenským večerem v restauraci Berounka.

Ke konci roku 1970 dochází po dohodě mezi základní organizací, MNV a Okresním inspektorátem PO Praha – Západ ke zřízení profesionálního útvaru PO z povolání. Hlavním důvodem souhlasu Sboru byla ta skutečnost, že nechtěl brzdit rozvoj obce Radotín ve výškové zástavbě centra Radotína. Původní záměr sboru byl vybudovat smíšený veřejný požární sbor. Tento záměr se neuskutečnil. Místo toho byl vytvořen samostatný okresní veřejný požární útvar Praha – Západ se sídlem v Radotíně. Nastala tedy symbióza dvou složek PO – placené a dobrovolné – a nutno říct, že radotínští byli vzorem této spolupráce v rámci České republiky. Léta 1971 až 1974 patří po stránce technicko-represivní k nejúspěšnějším v historii PS. Vždyť 124 zásahů k požárům, haváriím a k technickým pomocím za rok 1972 výmluvně hovoří za dlouhá slova. K výjezdům společně nastupovali pracovník z povolání společně s příslušníkem dobrovolného sboru a často i u spojaře seděl starší dobrovolný pracovník s příslušnou kvalifikací. V roce 1972 se zakládá - jako samostatná jednotka – družstvo žen, které bylo dvakrát účastníkem národního kola v požárním sportu (v roce 1991 4. místo v ČR).

Požární sportovní soutěže jsou tradiční přípravou členů sboru

K 1.7.1974 dochází k přičlenění obce Radotín ku Praze. S tím souvisí právní a organizační úprava v oblasti PO – OVPU Praha – Západ. V Radotíně se vytváří samostatná stanice č. 8 jako součást PUNVP. Je uzavřena příslušná smlouva, která v podstatě platí do dnešních dnů. V podmínkách novelizovaného zákona o PO je nutné, aby pracovníci HZS Praha postupovali stejně tak, jako v minulosti postupovali při spolupráci s dobrovolnou složkou náčelníci inspekce a útvaru (v minulosti to byli Arnošt Brejcha, Zdeněk Kratochvíl, Zdeněk Duchoslav, Stanislav Typolt a další). I v těchto podmínkách pokračuje do dnešních dní spolupráce mezi příslušníky útvaru a dobrovolnou organizací.

Do své devadesátky v roce 1976 vstupuje organizace vnitřně silná. Seznamuje se s podmínkami spolupráce na obvodu Prahy 5 a upevňuje své vztahy především s okolními základními organizacemi, například účastí v pohárových soutěžích, cvičeních apod. Když se nepodařilo získat souhlas ke zřízení formálního samostatného okrsku, vytváří se zcela neformální ale pevná družba požárníků z Radotína, Lochkova a Velké Chuchle. Patří se tuto dlouholetou družbu vyzdvihnout a kolegům z blízkého okolí poděkovat za pomoc, spolupráci a kamarádství.

Počátkem 80. let organizace prožívala určitou formu stagnace, která však byla vzájemným pochopením překonána. Situace se postupně zlepšovala a poslední měsíce roku 1986 názorně dokázaly, že aktivita na všech úsecích je velmi dobrá. Při

Družstvo žen na soutěži v Lahovicích v roce 1976

oslavách se sbor představil dvěma družstvy mužů, zesíleným patnáctičlenným družstvem žen, desetičlenným kolektivem dorostu a žákovským družstvem. Proto byla k praporu od ÚV ČSPO připnuta „Čestná stuha“. Dožije-li se jednotlivec 80 let, říká se, že jde o věk vysoký a požehnaný, a je-li naplněn poctivou prací a pořádaným

životem, pak o těchto lidech hovoříme s úctou a respektem.

Od založení sboru se vystříдалo ve funkci starostů, později předsedů a opět starostů 19 členů. Nejdéle tuto funkci vykonával František Ejem – rolník, a to po dobu 17 let od roku 1895 do roku 1911. Dlouhou dobu tuto funkci vykonával i Ing. Jiří Sladký a od roku 1994 úspěšně první žena Ivana Rubešová.

Velitelů požárního sboru se v bohaté historii radotínského sboru vystříдалo rovněž 19. Jedno z nejdelších funkčních období měl Václav Drahota, a to 26 let, od roku 1886 do roku 1912. Dlouholetým velitelem byl i František Krofta, který zastával post po dobu 15 roků v rozmezí let 1931 až 1945. Dalším v pořadí je Vítězslav Pechar, který velituloval v letech 1946 – 1956. Od roku 1958, po dobu následujících 31 let, vykonával funkci Jiří Soukup, dnes čestný velitel. Roku 1989 byl pověřen František Drož, který funkci úspěšně vykonává do roku 2004, kdy ho střídá Karel Jiras.

Zástupců velitelů se vystříдалo za dobu 120 let 28. Nejdéle tuto funkci vykonával Josef Malý, a to v letech 1895 – 1911, a pak Václav Rys, který byl ve funkci po dobu 10 let od roku 1947 – 1956.

Ve výčtu dalších funkcionářů, ať již jednatelů, strojníků, či vzdělavatelů, bychom mohli stejným způsobem pokračovat. Vždy bychom se setkali s obětavostí, láskou k požární ochraně a dobrým poměrem k lidem.

V roce 1989 sbor vyslovuje kritické výhrady k činnosti vedení ČSPO. Proto dne 10.12.1989 přijímá výroční členská schůze své vlastní stanovisko.

V komunálních volbách do místního zastupitelstva, konaných v listopadu roku 1990, navrhuje SDH svého nezávislého kandidáta p. Františka Drože, který číselně získal největší počet hlasů.

Další léta přinášejí změny. Starosta sboru se více věnuje činnosti SH, a proto od roku 1994 úspěšně vede SDH první žena Ivanka Rubešová. Ženy se stávají ve sboru aktivním činitelem. Vedle Marušky Nájemníkové, Boženky Krupičkové přichází další generace – pro připomenutí – Helena Vondráčková, Věra Nájemníková, Jana Hrubá a další.

Současnost

Od roku 1996 do roku 2002 se Sbor sdružoval a trénoval požární sport ve velmi malém početním stavu. V roce 2002, kdy Prahu postihly povodně, které napáchaly velké materiální škody, se začal dávat Sbor znovu dohromady. Za svou činnost během povodní obdržela jednotka poděkování od ministra vnitra. Jednotka začala pracovat na své akceschopnosti. Zpočátku odbornými školeními a přednáškami, později až do roku 2004 nábořem nových členů.

Na Valné hromadě v roce 2004 byla přehodnocena činnost Sboru i jednotky a učinila se opatření ke zvýšení akceschopnosti obou složek. Základní změnou bylo zvolení velitele jednotky p. Karla Jirase s tím, že funkci starosty bude vykonávat bývalý velitel jednotky p. František Drož st. Jednotka i Sbor v tomto novém vedení začaly podstatě nový směr vývoje činnosti. Byla sestavena výjezdni jednotka SDH o dvou družstvech, která začala naplňovat literu zákona a vyhlášku MV ČR č. 247/2001 Sb. Odborná činnost se i nadále zvyšovala odbornými školeními (vůdci plavidel, strojníci), účastí na několika soutěžích během roku.

***Členové družstva JSDH při nácviu stavby protipovodňových
zábran v roce 2005***

V roce 2005 vzniklo družstvo mladých hasičů v počtu 15 dětí. Postupně se též obměňovalo vedení tohoto kolektivu. Tento stav je setrvalý do dnešních dnů. S pochopením naší činnosti a uznáním nových výsledků práce se rozhodlo Městské sdružení hasičů Praha podpořit naši činnost novou technikou tak, abychom splňovali základní výbavu pro jednotku JPO. Jednotka se pravidelně zúčastňuje výjezdových akcí v rámci krizového řízení hl.m. Prahy, např. staveb a demontáží protipovodňových zábran na území Prahy v rámci poplachového plánu. Členové Sboru a jednotky se snaží pravidelně zvyšovat svoji odbornost a vlastními prostředky zvyšovat svoje odborné nasazení jak opravou staré techniky, tak pořízováním starší techniky, kterou dávají do provozuschopného stavu. Jedná se například o nákup člunu, přívěsu, získání dýchacích přístrojů apod.

Družstvo mladých hasičů spolu s dalšími členy JSDH

V roce 2006 našel Sbor společnou cestu též s Městskou částí Praha – Radotín, což přineslo své ovoce v pořízení nového náčiní a potřeb k opětovnému zkvalitnění naší práce. V současné době vlastní jednotka techniku LIAZ K 24, Škodu 706 RTHP CAS 16, AVII DVS 12, velitelský vůz Ladu Nivu, několik čerpadel, motorovou pilu, motorový člun, 7ks dýchací techniky, 9ks přenosných vysílaček, 4ks stacionárních vysílaček – to vše pro 2 výjezdní družstva.

Sbor má k letošnímu roku 63 členů, kteří se scházejí minimálně dvakrát ročně k různým společenským akcím.

Členové jednotky se pravidelně scházejí jednou za 14 dní nebo dle potřeby k zajišťování akceschopnosti. V letošním roce, roce 120. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Radotíně, byla jednotka do července na výzvu operačního střediska HZS hl. m. Prahy přítomna u 10 zásahů. A to jak u zásahů technického charakteru, tak u 4 požárů. K tomuto počtu výrazně přispěly povodně na začátku letošního roku.

ČINOVNÍCI SDH V ROCE 2006

starosta SDH

velitel JSDH

zástupce velitele JSDH

hospodář SDH

revizní komise SDH

František Drož st.

Karel Jiras

Jaroslav Podzemský

Jana Hrubá

Ivana Rubešová

Technika SDH Radotín:

LIAZ K 24

Škoda 706 RTHP CAS 16

AVIA A31 DVS 12

Historická, ale stále funkční technika:

KLÖCKNER AS 16

Vážení členové Sboru dobrovolných hasičů dovolte, abychom Vám srdečně poděkovali za to, co prospěšného jste pro nás a naši obec, dnes městskou část, v historii udělali. Do dalších let Vám přejeme mnoho zdaru a především úspěšných zásahů.

Věříme, že Vy, současní členové, budete správnými nástupci odkazů a tradic bohaté historie radotínského hasičstva a že i pro další léta zůstanete důležitým a váženým partnerem místní radnice. Gratulujeme k Vašemu jubileu.

Rada MČ Praha 16

Vydáno k výročí 120 let založení Sboru dobrovolných hasičů v Radotíně. Vyšlo v září 2006 v nákladu 300 výtisků. Čerpáno z archivních materiálů SDH Radotín. Připravil: František Drož a Mgr. Karel Hanzlík. Předtisková a grafická příprava: Emil Souček. Tisk: Tiskárna Flora s.r.o., areál Tesla, Štěrboholská 44, Praha 10.